

2. Jednakże w razie równoczesnego osiągnięcia wynagrodzenia z tytułu zatrudnienia i dochodu z wykonywania umowy lub ze współpracy przy wykonywaniu umowy przy obliczeniu podstawy wymiaru poszczególnych świadczeń uwzględnia się tylko wynagrodzenie z tytułu zatrudnienia.

§ 9. 1. Składka na ubezpieczenie wynosi 18% podstawy jej wymiaru.

2. Składkę na ubezpieczenie osoby, która zawarła umowę, opłaca w części wynoszącej 10% podstawy jej wymiaru ta osoba, a w pozostałej części — jednostka gospodarki uspołecznionej.

3. Składkę na ubezpieczenie osoby współpracującej opłaca w części wynoszącej 10% podstawy jej wymiaru osoba, która wystąpiła z wnioskiem o udzielenie zgody na współpracę, a w pozostałej części — jednostka gospodarki uspołecznionej.

§ 10. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej obowiązane są do wypłacania zasiłków chorobowych, macierzyńskich, porodowych, rodzinnych i pogrzebowych oraz do rozliczania co miesiąc składek na ubezpieczenie. Rozliczenie składek na ubezpieczenie i wypłacanych świadczeń następuje na podstawie deklaracji rozliczeniowej składanej we właściwym oddziale Zakładu.

2. Kwoty wypłaconych przez jednostkę gospodarki uspołecznionej zasiłków jednostka ta zalicza na poczet należnych składek na ubezpieczenie.

3. Składki na ubezpieczenie oraz deklarację rozliczeniową przekazuje jednostka gospodarki uspołecznionej do oddziału Zakładu w terminie do dnia 15 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły.

§ 11. 1. Składka na ubezpieczenie w okresie kontynuowania ubezpieczenia po ustaniu obowiązku ubezpieczenia wynosi 18% podstawy jej wymiaru.

2. Składkę na ubezpieczenie w okresie kontynuowania ubezpieczenia opłaca w całości ubezpieczony przekazując ją do oddziału Zakładu w terminie do dnia 10 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły. Dyrektor oddziału Zakładu może w uzasadnionych wypadkach przywrócić termin do opłacenia składki na ubezpieczenie.

3. Nieopłacenie składki w terminie wymienionym w ust. 2 ma ten skutek, że miesiąca, którego składka doty-

czy, nie wlicza się do okresu ubezpieczenia, a za ten okres nie przysługują świadczenia.

4. Składki w okresie kontynuowania ubezpieczenia nie podlegają przymusowemu dochodzeniu, jak również nie opłaca się od nich dodatków za zwłokę.

§ 12. Podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie i podstawa wymiaru świadczeń z ubezpieczenia nie mogą przekraczać 10 tys. zł miesięcznie.

§ 13. Kwotę ustaloną jako podstawą wymiaru składki na ubezpieczenie pomniejszoną o kwotę składki opłaconej przez zainteresowanego uważa się za dochód w rozumieniu przepisów o niezawieszaniu prawa do emerytury lub renty oraz przepisów o zasiłkach rodzinnych.

§ 14. Przy stosowaniu przepisów § 6 i 7 do osób, które w dniu 31 grudnia 1975 r. wykonywały umowę lub współpracę, lecz nie były z tego tytułu objęte ubezpieczeniem społecznym, uwzględnia się również okresy wykonywania umowy lub współpracy przed dniem objęcia tych osób ubezpieczeniem.

§ 15. W sprawach nie unormowanych niniejszym rozporządzeniem stosuje się odpowiednio przepisy:

- 1) wydane na podstawie art. 17 ust. 5 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 6 z późniejszymi zmianami) — w zakresie obliczania podstawy wymiaru emerytury lub renty,
- 2) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 października 1975 r. w sprawie zasad obliczania zasiłków z ubezpieczenia społecznego oraz pokrywania wydatków na te zasiłki (Dz. U. Nr 35, poz. 193) — w zakresie obliczania podstawy wymiaru zasiłku chorobowego lub macierzyńskiego,
- 3) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1975 r. w sprawie opłacania składek na ubezpieczenie społeczne pracowników i na cele emerytalne oraz rozliczania składek i świadczeń z ubezpieczenia społecznego wypłacanych przez zakłady pracy (Dz. U. Nr 45, poz. 239) — w zakresie opłacania składek na ubezpieczenie oraz rozliczania składek na ubezpieczenie i świadczeń z ubezpieczenia.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1976 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. *M. Jagielski*

251

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 31 grudnia 1975 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Na podstawie art. 63 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 1966 r. Nr 24, poz. 151 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 27 września 1966 r. w sprawie wykonania ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 1966 r. Nr 45, poz. 279, z 1969 r. Nr 32, poz. 272, z 1971 r. Nr 8, poz. 92,

z 1972 r. Nr 49, poz. 317 i z 1974 r. Nr 23, poz. 138) wprowadza się następujące zmiany:

1) rozdział 5 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 5.

Koszty egzekucyjne.

§ 11. 1. Za czynności egzekucyjne dokonane w celu wyegzekwowania należności pieniężnych od zobowiązanych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej pobiera się opłaty, które wynoszą:

- 1) za pobranie pieniędzy przez poborcę skarbowego na miejscu u zobowiązanego — 2% od kwoty pobranej należności, najmniej jednak 20 zł;
- 2) za zajęcie wynagrodzenia za pracę — 3% od kwoty egzekwowanej należności, najmniej jednak 30 zł;
- 3) za zajęcie innych niż wymienione w pkt 2 wierzytelności pieniężnych lub innych praw majątkowych — 4% od kwoty egzekwowanej należności, najmniej jednak 40 zł;
- 4) za zajęcie ruchomości — 5% od kwoty egzekwowanej należności, najmniej jednak 50 zł;
- 5) za odebranie zajętych ruchomości od zobowiązanego — 5% od wartości szacunkowej tych ruchomości, najmniej jednak 100 zł;
- 6) za ogłoszenie licytacji zajętych ruchomości lub za czynności przygotowawcze do sprzedaży egzekucyjnej zajętych ruchomości w inny sposób — 5% od wartości szacunkowej tych ruchomości, najmniej jednak 100 zł;
- 7) za przeprowadzenie licytacji lub dokonanie sprzedaży egzekucyjnej w inny sposób — 5% od kwoty uzyskanej przez organ egzekucyjny ze sprzedaży, najmniej jednak 100 zł;
- 8) za spisanie protokołu o udaremnieniu przez zobowiązanego przeprowadzenia egzekucji z zajętych ruchomości przez ich usunięcie, zbycie lub uszkodzenie — 10% od wartości szacunkowej tych ruchomości, najmniej jednak 100 zł; nie pobiera się opłaty w razie sprzedaży przez rolnika zajętych rzeczy w celu wykonania umów kontraktacyjnych, jeżeli uzyskane ze sprzedaży pieniądze zostały wpłacone na pokrycie egzekwowanej należności;
- 9) za wezwanie pomocy organu Milicji Obywatelskiej — 200 zł;
- 10) za spisanie na miejscu u zobowiązanego protokołu stwierdzającego stan majątkowy zobowiązanego i brak ruchomości podlegających zajęciu — 5% od kwoty egzekwowanej należności, najwyżej jednak 100 zł.

2. Tytułem zwrotu wydatków za wszelkie czynności biurowe związane ze stosowaniem środków egzekucyjnych pobiera się opłatę manipulacyjną. Opłata wynosi 1% od kwoty należności objętych każdym tytułem wykonawczym, najmniej jednak 10 zł, a najwyżej 500 zł.

3. Opłaty za czynności egzekucyjne przeprowadzone u zobowiązanych będących jednostkami gospodarki uspołecznionej i opłatę manipulacyjną oblicza się w sposób określony w ust. 1 i 2, stosując jednak stawki dziesięciokrotnie niższe.

4. Opłaty za czynności egzekucyjne wymienione w ust. 1 pkt 1—8 oblicza się oddzielnie od każdego tytułu wykonawczego, który był podstawą dokonania czynności egzekucyjnych.

5. Opłaty za zajęcie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2—4, pobiera się tylko raz w toku postępowania egzekucyjnego, chociażby czynności te były następnie ponawiane.

6. Jeżeli w celu wyegzekwowania tej samej należności dokonano zajęcia wynagrodzenia za pracę lub zajęcia innej wierzytelności i zajęcie to zrealizowano, pobierając przy tym opłatę za zajęcie, a następnie w celu wyegzekwowania reszty należności dokonano zajęcia ruchomości, to wówczas za zajęcie ruchomości pobiera się opłatę w wysokości 1% od pozostałej kwoty egzekwowanej należności, najmniej jednak 20 zł. Jeżeli dokonano najpierw zajęcia ruchomości i zajęcie to zrealizowano pobierając przy tym opłatę za zajęcie, a następnie dokonano zajęcia wynagrodzenia za pracę lub zajęcia innej wierzytelności — opłaty za to drugie zajęcie nie pobiera się. W razie zajęcia wynagrodzenia za pracę i zajęcia innej wierzytelności pieniężnych lub innych praw majątkowych opłatę pobiera się tylko za zajęcie wynagrodzenia za pracę.

§ 12. 1. Obowiązek uiszczenia opłat, o których mowa w § 11, powstaje:

- 1) za pobranie pieniędzy — z chwilą pobrania;
- 2) za zajęcie wynagrodzenia za pracę — z chwilą doręczenia zakładowi pracy decyzji o zajęciu;
- 3) za zajęcie innej wierzytelności pieniężnych lub innych praw majątkowych — z chwilą doręczenia dłużnikowi zajętej wierzytelności decyzji o zajęciu;
- 4) za zajęcie ruchomości — z chwilą podpisania protokołu zajęcia przez poborcę skarbowego;
- 5) za odebranie zajętych ruchomości od zobowiązanego — z chwilą podpisania przez poborcę skarbowego lub innego upoważnionego pracownika protokołu ich odebrania;
- 6) za ogłoszenie o licytacji ruchomości lub za czynności przygotowawcze do sprzedaży egzekucyjnej zajętych ruchomości w inny sposób — z chwilą doręczenia zobowiązanemu odpisu obwieszczenia o licytacji lub zawiadomienia o dokonaniu czynności przygotowawczych do sprzedaży w inny sposób;
- 7) za przeprowadzenie licytacji lub dokonanie sprzedaży egzekucyjnej w inny sposób — z chwilą podpisania protokołu sprzedaży przez pracownika organu egzekucyjnego, który jej dokonał;
- 8) za spisanie protokołu o udaremnieniu egzekucji — z chwilą podpisania tego protokołu przez poborcę skarbowego lub innego pracownika wyznaczonego przez organ egzekucyjny;

- 9) za wezwanie pomocy organu Milicji Obywatelskiej — z chwilą przybycia wezwanego organu na miejsce czynności egzekucyjnych;
- 10) za spisanie protokołu o stanie majątkowym zobowiązanego oraz o braku ruchomości podlegających zajęciu — z chwilą podpisania protokołu przez poborcę skarbowego.

2. Obowiązek uiszczenia opłaty manipulacyjnej powstaje z chwilą doręczenia zobowiązanemu odpisu tytułu wykonawczego przez poborcę skarbowego. Jeżeli pierwszą czynnością egzekucyjną jest zajęcie wynagrodzenia za pracę lub zajęcie innej wierzytelności pieniężnej albo innego prawa majątkowego, obowiązek uiszczenia opłaty manipulacyjnej powstaje równocześnie z obowiązkiem uiszczenia opłaty za zajęcie.

§ 13. Za czynności egzekucyjne zmierzające do wykonania obowiązków o charakterze niepieniężnym pobiera się opłaty, które wynoszą:

- 1) za wydanie postanowienia o nałożeniu grzywny w celu przymuszenia — 10% od kwoty nałożonej grzywny, najmniej jednak 20 zł, a najwyżej — 1000 zł; w razie wielokrotnego nakładania grzywien opłatę pobiera się osobno od każdego postanowienia;
- 2) za wydanie postanowienia o:
  - a) zastosowaniu wykonania zastępczego,
  - b) wezwaniu zobowiązanego do wydania rzeczy ruchomej albo dokumentu,
  - c) wezwaniu zobowiązanego do wykonania obowiązku wydania nieruchomości albo opróżnienia lokalu,
  - d) wezwaniu zobowiązanego do wykonania obowiązku wskazanego w tytule wykonawczym, z zagrożeniem zastosowania przymusu bezpośredniego — 50 zł;
- 3) za odebranie rzeczy ruchomej — 100 zł;
- 4) za odebranie dokumentu — 50 zł;
- 5) za odebranie nieruchomości — 200 zł;
- 6) za opróżnienie lokalu i innych pomieszczeń — 100 zł od każdej izby; przy opróżnieniu pomieszczeń mieszkalnych nie pobiera się odrębnej opłaty od pomieszczeń pomocniczych, jak przedpokoje, korytarze, werandy, łazienki, spiżarnie, a przy opróżnieniu pomieszczeń gospodarczych, w szczególności garaży i stajni, pobiera się opłatę za każde pomieszczenie jak za izbę;
- 7) za czynności dotyczące sprzedaży licytacyjnej, za spisanie protokołu o udaremnieniu przeprowadzenia egzekucji oraz za wezwanie pomocy organu Milicji Obywatelskiej pobiera się opłaty określone w § 11 ust. 1 pkt 6—9.

§ 14. Obowiązek uiszczenia opłat wymienionych w § 13 powstaje:

- 1) za wydanie postanowień wymienionych w pkt 1 i 2 — z chwilą doręczenia zobowiązanemu postanowienia;

- 2) za czynności wymienione w pkt 3—6 — z chwilą podpisania przez egzekutora protokołu czynności egzekucyjnych;
- 3) za czynności wymienione w pkt 7 — z chwilą doręczenia zobowiązanemu odpisu obwieszczenia o licytacji, z chwilą podpisania protokołu sprzedaży licytacyjnej, z chwilą przybycia organu Milicji Obywatelskiej na miejsce czynności egzekucyjnych lub z chwilą podpisania protokołu o udaremnieniu przeprowadzenia egzekucji.

§ 15. 1. Wydatkami egzekucyjnymi ponoszonymi w związku z egzekucją należności pieniężnych są w szczególności:

- 1) wydatki na przewóz, przechowanie i dozór zajętych ruchomości;
- 2) wydatki na utrzymanie zajętych zwierząt;
- 3) wydatki związane z przymusowym otwarciem pomieszczeń i schowków;
- 4) należności świadków i biegłych;
- 5) wydatki na ogłoszenia w prasie.

2. Wydatkami egzekucyjnymi ponoszonymi w związku z egzekucją obowiązków o charakterze niepieniężnym są w szczególności:

- 1) wydatki na przewóz, przechowanie, utrzymanie i dozór zwierząt oraz ruchomości odebranych, albo usuniętych z opróżnionych nieruchomości, lokali i pomieszczeń;
- 2) wydatki związane z przymusowym otwarciem pomieszczeń i schowków;
- 3) należności świadków i biegłych;
- 4) wydatki na sporządzenie dokumentów oraz wszelkie inne wydatki niezbędne do wykonania zastępczego;
- 5) wydatki niezbędne do zastosowania przymusu bezpośredniego.

3. Wspólne wydatki poniesione w związku z egzekucją u dwu lub więcej zobowiązanych rozdziela się pomiędzy wszystkich zobowiązanych, biorąc pod uwagę szczególne okoliczności egzekucji u każdego z nich.

§ 16. 1. Wydatki egzekucyjne powinny być udokumentowane rachunkami lub pokwitowaniami osób albo instytucji, które świadczyły usługi organowi egzekucyjnemu. Instytucje i osoby świadczące usługi są obowiązane stosować się przy wystawianiu rachunków do obowiązujących cenników; w braku takich cenników cenę ustala się w drodze umowy.

2. Wysokość wydatków egzekucyjnych powinna być podana zobowiązanemu przed przystąpieniem do ich przymusowego ściągnięcia. Na życzenie zobowiązanego wydaje się mu pisemną specyfikację wszystkich wydatków egzekucyjnych.

§ 17. Upoważnia się wojewodów oraz prezydentów miast stopnia wojewódzkiego do ustalania norm wydatków wymienionych w § 15 ust. 1 pkt 1—4 oraz w ust. 2. Przekroczenie tych norm jest dopuszczalne tylko w wyjątkowych okolicznościach, gdy cel egzekucji tego wymaga.

- § 18. 1. Koszty egzekucyjne mogą być umarzane:
- 1) w razie nieściągalności,
  - 2) na uzasadnioną prośbę dłużnika lub wierzyciela, gdy za uwzględnieniem prośby przemawiają szczególne okoliczności.
2. Do umarzania kosztów egzekucyjnych jest uprawniony organ egzekucyjny, na którego rzecz koszty przypa-

dają. Organ ten może również odroczyć lub rozłożyć na raty należności z tytułu kosztów egzekucyjnych."

- 2) dotychczasowe § 17, 18 i 19 otrzymują kolejną numerację 19, 20 i 21.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1976 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

252

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 15 grudnia 1975 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie nakładania, uiszczania i ściągania grzywien w postępowaniu mandatowym.

Na podstawie art. 68 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 1971 r. Nr 12, poz. 116, z 1972 r. Nr 49, poz. 312 oraz z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i Nr 45, poz. 234) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 1 grudnia 1971 r. w sprawie nakładania, uiszczania i ściągania grzywien w postępowaniu mandatowym (Dz. U. z 1971 r. Nr 34, poz. 302 i z 1972 r. Nr 38, poz. 250) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 skreśla się pkt 2,
- 2) w § 3 liczby zamieszczone po dwukropku: „20, 50, 100, 150 i 200” zastępuje się liczbami: „50, 100, 200, 300, 500, 700 i 1.000”,
- 3) w § 4 ust. 4 wyrazy: „wydziałowi budżetowo-gospodarczemu” zastępuje się wyrazami: „urzędowi terenowego organu administracji państwowej”,
- 4) w § 7 i 10 wyrazy: „wydziału budżetowo-gospodarczego” zastępuje się wyrazami: „urzędu terenowego

organu administracji państwowej”, a wyraz „wydziału” wyrazem „urzędu”,

- 5) w § 9:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Egzekucji nie uiszczonych grzywien dokonuje terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego właściwy ze względu na miejsce zamieszkania ukaranego.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W razie nieuiszczenia grzywiny nałożonej w drodze mandatu karnego w ciągu 14 dni od jej nałożenia wszczyna się egzekucję lub występuje z wnioskiem o jej wszczęcie, jeżeli wniosek taki jest wymagany.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: S. Kowalczyk

253

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 15 grudnia 1975 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie utworzenia sądów wojewódzkich i sądów rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości.

Na podstawie art. 5 § 1 i art. 6 § 1 Prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1964 r. Nr 6, poz. 40, z 1967 r. Nr 13, poz. 55, z 1969 r. Nr 13, poz. 98, z 1974 r. Nr 50, poz. 316 oraz z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i Nr 34, poz. 183), art. 16 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego (Dz. U. z 1964 r. Nr 43, poz. 296, z 1965 r. Nr 15, poz. 113, z 1974 r. Nr 27, poz. 157 i Nr 39, poz. 231) i art. 41 ust. 3 ustawy z dnia 28 maja 1975 r. o dwustopniowym podziale

administracyjnym Państwa oraz o zmianie ustawy o radach narodowych (Dz. U. Nr 16, poz. 91) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 maja 1975 r. w sprawie utworzenia sądów wojewódzkich i sądów rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości (Dz. U. Nr 18, poz. 99) wprowadza się następujące zmiany: